

sådan, at regeringen dermed skaber en retstilstand, som er uklar? Og er det ikke sådan, at det er fuldstændig urimeligt, at en regering så bag-efter, fordi den selv har skabt en uklar retstilstand, vil løse »problemet« – havde jeg nær sagt – ved at melde en journalist til politiet?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Arkivloven giver mulighed for på særlige vilkår under særlige betingelser at se særlige dokumenter. Det er den mulighed, der er udnyttet i forbindelse med journalistens arbejde.

Arkivloven skal naturligvis overholdes. Hvis de betingelser, der er beskrevet i arkivloven, og som er de betingelser, den pågældende person har fået stillet, ikke overholdes, er der naturligvis kun én mulighed, og det er at retsforfølge den pågældende. Hvis det skal være anderledes, så må Folketinget – som det jo skete sidst med et bredt flertal – ændre arkivloven.

Jeg gør opmærksom på, at det ikke er under denne regering – det var under en tidligere regering – man har vedtaget arkivloven, og det skete med det bredest mulige flertal. Det er hele Folketinget, der har vedtaget den gældende arkivlov.

Lovgivers synspunkt må være, at gældende lov skal holdes; ønsker man andre betingelser, må gældende lov ændres.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for at få tilsagn om, at vi kan få diskuteret ved revisionen af arkivloven, om det er rigtigt, at man kan have en selektiv udvælgelse af personkredsen.

Vi har jo tidligere set, at der har været forskelsbehandlet mellem forskere, som har ønsket adgang til oplysninger vedrørende materiale fra besættelsestiden. Efter min mening er det sager, hvor der har været et klart politisk element i de afgørelser, der har været truffet om, hvem der kunne få adgang, og hvem der ikke kunne. Det er det ene problem. Derfor er jeg glad for det til-sagn.

Det andet problem er regeringens brug af bestemmelsen vedrørende de særlige tilfælde, som ministeren var inde på. Det er muligt, at det også kræver en ændring af loven; det er der meget der tyder på.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er ministerens ansvar, at der gives adgang – i dette tilfælde i Poul Brink-sagen – til nogle dokumenter, hvorefter nogle journalister kan trykke oplysninger fra dokumenterne i aviserne, uden

at der sker noget ved det, de bliver ikke meldt til politiet, mens andre journalister af uransagelige årsager bliver meldt til politiet. Skyldes det ikke, at man i forbindelse med brugen af den eksisterende paragraf fra regeringens side har skabt en uklar retstilstand, som man nu forsøger på at løse ved at melde en journalist til politiet?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Det er ikke rigtigt, at der er en uklar retstilstand, og rigsarkivaren har haft lejlighed til, bl.a. i dagbladet Politiken, at svare på gældende retstilstand.

Det er heller ikke noget nyt, at kulturministeren giver tilsagn om en revision. Det står netop i arkivloven, at loven efter en periode med bl.a. et tilgængelighedsudvalg skal revideres.

Det er rigtigt, at der i forbindelse med besættelsestidens historie var nogle særlige vilkår for år tilbage for en udvalgt gruppe forskere. Men jeg er nødt til igen og igen at understrege, at intentionen i den gældende arkivlov er størst mulig åbenhed.

Det var de intentioner, der lå til grund for loven, og det er fortsat intentionerne, og det er derfor også regeringens intentioner. Vi fik fastsat den hovedregel, at samtlige dokumenter fra den offentlige administration skal være tilgængelige 30 år efter, at de er skabt eller modtaget i forvaltningen.

Ethvert land må naturligvis derudover kunne gøre undtagelser fra den normale tilgængelighedsfrist ud fra beskyttelsehensyn, og i Danmark har vi meget nøje i arkivloven fastsat disse hensyn: statens sikkerheds- og udenrigspolitiske interesser, det offentliges økonomiske interesser, beskyttelse af sigtede vidner eller andre i sager af strafferetlig karakter, private selskabers økonomiske interesser og endelig enkeltpersoners private forhold.

De beskyttelsehensyn, der er fastsat i arkivloven, er fuldstændig parallelle til dem, vi har fastsat i offentlighedsloven om undtagelse fra aktindsigt. Der er intet skjult, der er et ønske om en eneste ting: åbenhed, åbenhed og åbenhed.

Keld Albrechtsen (EL):

Det sidste med tilsagnet om øget åbenhed er jeg utrolig glad for.

Så vil jeg sige, at jeg ikke kan acceptere, at en minister, som skal besvare et spørgsmål her i Folketinget, henviser til en artikel, som en embedsmand har fået optrykt i en avis. Det er ganske enkelt uacceptabelt. Det vil jeg godt